

ДІЛО

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто пост. шадн. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місечно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар,
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаць-
кій 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бог-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Звіна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА

20 сот.

День національної жалоби і протесту.

КОМУНІКАТ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ РЯТУНКУ УКРАЇНИ.

Український Громадський Комітет рятунку України у Львові подає до відома всього українського громадянства поза межами Світового Союзу, що день 29. жовтня 1933 р. призначив днем національної жалоби і протесту з приводу голоду та інших жахливих подій на українських землях у Світовому Союзі.

Того дня в усіх церквах на українських землях у Польщі відбудуться за дозволом і згодою церковної влади Богослуження в наміренні українського народу, що проживає під комуністичною диктатурою, а крім того панахиди за померлих наслідком політичного більшовицького гніту і голоду. В часі Богослужень будуть виголошені відповідні проповіді про лихоліття українців у Світовому Союзі.

Того самого дня після Богослужень мають відбутися сходини чи збори в усіх наших громадських установах по містах і селах, на яких будуть виголошені реферати і відчити про положення на Радянській Україні.

По більших містах, у яких досі ще не було протестаційних зборів ні віч, мають відбутися того дня прилюдні збори або віча, на яких треба всесторонньо обговорити комуністичну політику знищення українського народу.

На всіх зборах і вічах, як по містах, так і по селах треба ухвалювати резолюції з протестом проти більшовицького насильства та руйнування нашого народу.

Повітові комітети рятунку України, а де їх нема, то інші українські громадські установи спільними силами і заходами подбають про те, щоби день національної жалоби як по містах так і по селах випав якнайкраще.

День національної жалоби 29. жовтня має українське громадянство провести в пості, а по церквах, на зборах, на сходинах і на вічах скласти добровільні датки на організацію акції допомоги. Зібрані датки треба висилати до Земельного Банку Гіпотечного у Львові, вул. Словацького ч. 14 з допискою: Комітет рятунку України.

Після відбуття дня національної жалоби всі Повітові Комітети рятунку України, а де їх немає, то інші громадські установи, зберуть докладні дані про хід дня жалоби і вишлють їх до Українського Громадського Комітету рятунку України у Львові (вул. Підвалля ч. 7. III. пов.).

Львів, 12. жовтня 1933.

ЗА ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ РЯТУНКУ УКРАЇНИ:
Василь Мудрий, голова, Д-р Іван Гірка, секретар.

На днях вийде з друку книжочка В. Мудрого в. м. „Лихоліття України“, яка послужить підручником для рефератів, що виголошуватимуть у день національної жалоби реферати про більшовицьку руйнівну політику супроти українського народу.

— 0 —

Шум довкола поліційних зізнань Барановського.

До безміри загадок, які висунув попередній самбірський процес на судовій салі і поза нею, належить теж загадка становища „Нового Часу“ до поліційних зізнань Барановського.

Пригадуємо, що вперше голосно про ті зізнання згадав із лавки оборонців д-р Ст. Шухевич: він звернувся увагу, що у „Газеті Варшавській“ появилася уривок тих зізнань, в якому казалося і про його, д-ра Шухевича, особу і тому прилюдно ту справу висунув. Виступ д-ра Шухевича використав „Кур'єр Львівський“, щоби задарити УНДО: „УНДО, мовляв, „кольпарту“ поліційні зізнання Барановського, використовуючи їх проти ОУН. (На рахунок етики ендецької журналістики треба вже записати, що автор даної замітки у „Кур'єрі Львівському“ „забув“, що 1) не преса УНДО, а саме польські ендецькі газети вперше почали поліц. зізнання Барановського розголошувати і 2) що самбірський кореспондент „Кур'єра Львівського“ і „Газети Варш.“ черпав свої інформації зовсім не від члена УНДО!). За ендецькою пресою атаку на УНДО повторили інші польські часописи (напр. „Дзєннік Лєвоні“), а за ними — „Новий Час“. Ясно, що інтенцією ендеців не було „боронити“ ОУН перед УНДО, лише пустити інтригу згідно з прастарою засадою „пусьць русіна на русіна“. Ця інтрига й — як звичайно — на причуд уда-лася: бо для „Нового Часу“ досить було ствердити, що хтось якось заціпив УНДО, щоби й собі приєднатися до принагідного „союзника“. І виїхала понова дурниця, яку нині „Н. Ч.“ боронить, дає послідовності, але глузду якої ніхто нік не всміє второпати.

Переловсім треба ствердити, що найбільший інтерес з виявлення поліційних зізнань Ба-

рановського повинна мати сама ОУН, а даліше всі ті, про яких у тих зізнаннях мова. Цей інтерес подвійний: 1) орієнтуватися у матеріалі, відомім поліції і 2) дістати змогу чи то перед польською чи українською стороною очиститися з закидів. На тому становищі станув і д-р Степан Шухевич, коли шляхом запитів витягнув на судовій салі закид проти д-ра Г. Лужницького: хай людина борониться. І ми не сумніваємося, що колиб п. д-р Ст. Шухевич мав можливості розкрити все те, що колисьбудь зізнав перед польськими органами безпеки той український „орєз між конфідєнтами“, то на-

КОПЕРНИКА 15 А

ФІЛІЯ ПЕРФУМЕРІЇ С. ФЕДЕРА.

певне був би це зробив. Однак редакторів „Нового Часу“ повинна бути знана техніка політичних процесів: у даному випадку єдиний, хто міг зголошувати й мотивувати внесок на відчитання поліц. зізнань Барановського, це оборонець Барановського, д-р Кройценавер: адже навіть внесок д-ра Шухевича, щоби відчитано деякі „грипси“ Барановського, трибунал відкинув, мотивуючи, що д-р Шухевич не є оборонцем Барановського! Чому ж д-р Кройценавер ані такого внеску не зголосив ані не використав присутності двох свідків — поліційних функціонерів, що ті зізнання Барановського списували — це що ті зізнання Барановського не хотів експонувати, як він це сам казав, а що не був пев-

ЧИ ВИ сповідали свій народний обов'язок і ОБЕЗПЕЧИЛИ СВОЇ БУДИНКИ В 1/3 ЧАСТИНІ В ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

У ЛЬВОВІ, вул. Руська ч. 20.

Ще ні? Зробіть це негайно, бо 31. жовтня кінчаться речіньє виповіджень у ПЗУВ на р. 1934.

Галицькі вчені виключені з Академії Наук!

Довідаємося з цілком певного джерела, що на останніх зборах Всеукраїнської Академії Наук у Києві, які відбулися перед кількома днями, виключили з Академії та позбавили титулу академіка чотирьох галицьких учених: МИХАЙЛА ВОЗНЯКА, ФІЛЯРЕТА КОЛЕССУ, КИРИЛА СТУДИНСЬКОГО і ВАСИЛЯ ШУРАТА. У мотивах даної резолюції сказано м. л., що виключені академіки галичани „не переймалися комуністичною ідеологією“, зате „просякли духом польського фашизму“.

ний, чи прокуратура рада буде з повного виявлення заслуг Барановського супроти поліції та як ставляться до тої справи українці — залишилося зовсім ті акти на бачі, а загалом свідків наче не бачив!... Ось правдива причина, чому ті зізнання не побачили на судовій розправі денного світла. Чи цього досить, щоби українська сторона — і підпілля і українське громадянство — довідавшись про само істинування таких зізнань трактувало їх „пер нон ест“?

„Новий Час“ займає справді якесь диконинне становище:

„Самбірський процес був прилюдний і все те, що діялося на цьому процесі могло кидати ярке світло. Всякі зізнання злочинів й відчитані на процесі переходили через фільтр внесків, заперечень, спростувань і т. д., так що громадянство могло собі виробити погляд на їх вартість і стійкість.“

„Зовсім іншу вартість мають зізнання Р. Барановського, яких на процесі не розглядали. Зізнання прокуратора — маво враження — у 90 відсотках брехливі й лядашні, а яких не було змоги справдити ніким чином не можуть стати для шакуючих себе людей доказовим матеріалом для висвітлення такого або іншого становища з відношенням організації. Як не брехливі зізнання — про це хіба найкраще знає п. Целевич на підставі того, що Барановський напав з них про нього! І на підставі таких зізнань такого чоловіка п. Целевич хоче щонебудь доводити і „удорожжувати“ гніту атмосферу“?

„Ні, цього ми вже ніяк не зрозуміємо“.

Перша частина повинної заяви звучить точнісінько так, наче би ті слова казав в одній особі прокуратор і предсідник трибуналу у польському державному суді. Займає це відрізок у „Новому Часі“ назлоєн таке безмежне довіра до всього, що переїде крізь судову салю та таке легковаження того, що залиталося поза нею? З алогіки „Н. Часу“ виходить, що й конфідєнтом чи провокатором є лише той, хто ним покажеться щойно на судовій салі і на кого вкажуть прокураторські свідки, високі урядовці з м-ства внутрішніх справ та повелітєвці іншими словами: Колиб польські чиновники не античили процесу Барановського і не розконспірували його як „українського Азефа“ — то по нинішній день Барановський повинен був зазнавати в усьому громадянстві довіри, бо зовсім іншу вартість мають зізнання, яких на процесі не розглядали“. Не зведемо теж збідки і зким правом „Новий Час“ може таким самовпевненим тоном визначувати відсоток правди й брехії у зізнаннях конфідєнта-прокуратора? В. Целевич відповідаючи на атаку польської преси плєс „Новий Час“, зазначує внаслідок: „Ніхто ніколи з нашої сторони не

твердити, що всі зізнання Барановського є правдиві... Очевидно: бо тоби таме твердити, треба би не лише знати всі тайни верхівки нашого підпілля та історію всіх внутрішніх розходжень, судів і палатних переворотів у тому підпіллі, але й бути учасником усіх тих планованих, виконаних і невиконаних замків, про які впродовж 5-ти літ доносили поліції Барановський! Якоже тут може хтось твердити, що це „правда“ або „неправда“, як тут можна розмежувати „Діхтунг“ унд Варгайт“?

І тому справді це питання зовсім не грає ролі: воно є важливе лише для самого підпілля і для названих Барановським осіб з уваги на їх особисту безпеку. Громадське значіння тих зізнань, як про це згадував п. Целеніч, перед усім у самому факті, що могла бути людина, яка впродовж літ наводила надзвичайні ліха на рйкні установи та безліч громадян, — що взагалі існувала (я існує далі) можливість, що така людина була. Діяльність Барановського (до якої належать невідлучно його поліційні зізнання) не можна оцінювати з погляду її вартості для поліції і прокуратури: скільки людей на підставі його зізнань може поmandрувати до в'язниці! Це питання цікавить ті два польські чинники і мабуть і „Н. Ч.“ не є такий наївний, аби вірив, що заперечування українських газет — так само, як голословне потвердження — може для них мати якунебудь вартість! Діяльність Барановського це окреме суспільне явище. Коли би ще Роман Барановський був один, можна би ще потішатися, що це „природок“: але на таї призвищ Гука, Бе-

КОПЕРНИКА 15A

ФІЛІЯ ПЕРФУМЕРІЇ С. ФЕДЕРА.

режницького, Мотики, Жураківського, Ніча — фігура Барановського виростає до значіння проблеми, до розмірів суспільного явища. Негувати його діяльність, одним махом пера перекреслювати кількадесят сторінок друку його поліційних зізнань, це значить тушувати цілу історію всупереч інтересам обох таборів українського народу: зорганізованого громадянства й революційного підпілля.

Читали ми в одному тижневику про „параліж конспірації“ українського підпілля. Абстрагуючи від того, чи Барановський знав і зрадив правдиві факти, чи „плавав“ і давав „воду“ (на тему „води“ — гляди зізнання пп. „Нахоба й Білевича“) — параліжом конспірації є вже сам факт, що член революційної організації може взагалі продикувати кількадесят сторінок про ту організацію, не наразившись на ймовірніальне відведення до Кульпаркова. Параліжом конспірації є аж 5 назвиськ конфідентів в одному процесі, є фігурування в кожному акті обвинувачення за приналежність до УВО чи ОУН цілої історії тих організацій, їх організаційної схеми, дат конгресів і зїздів, призвищ усіх краєвих командантів у черговому порядку та безлічі фактів.

Чи це нормальні відносини у підпіллі? І чи доцільні зізнання Барановського не служать аргументом до їх характеристик? Чи не лежить — повторюємо — в інтересі самого підпілля витягати ті справи наверх хочби навіть коштом але зрозумілого престижу, через який ніколи не вільно гальванізувати зла.

І тому мимохіть зринає підозріння, що крутіське становище „Нового Часу“ в цій часній справі є подиктоване виключно але зрозумілим престижем „Нового Часу“ за всяку ціну вплинути, що Барановський брехун, а нічим іншим не цікавиться, тільки тому, що в своїх зізнаннях назвав він одного зі співробітників того часопису!

Незвичайна льокальна візія.

БЕРЛІН, 13. 10. ПАТ. В процесі за підпап Райхстагу відбулася вчора вечером льокальна візія при участі головних свідків, що складала в останніх днях зізнання, та всіх обвинувачених з анімком Дмитрова. Велику площу перед будинком Райхстагу замищено вже вполудне кількома жордонами поліції, озброєної крісами. Для трибуналу, обвинувачених, оборонців і преси визначено місця біля рапи, відділеної приставленням крізь площу шнурями. Юрби народу мовчки слідували за колом візії. Величезний фронт комплексу будинків був підійнятий освітленим дугомими лампами. Обвинувачених, скочених кайданцями, ескортували поліцаї зі смолоскинами в руках. З доручення трибуналу один з поліцестів зі смолоскином у руці очолює на балконом Райхстагу, підтверджуючи відому знову із зізнань Флетера, опісля другий поліцест зі смолоскином перейшов віддалі праві на шибамі ресторану Райхстагу.

ФАБРИКА ХЕМІЧНО-ФАРМАЦЕВТИЧНА Dr. A. WANDER, SP. AKC. KRAKOW

переводить у часі від 15. жовтня до 1. грудня ц. р. пропагандову акцію

OVOMALTINE

щоби загаль запізнався з цією одинокою повновартісною вітамінною віджиною.

У тому часі буде можна у всіх апіках і дрогеріях дістати

РЕКЛЯМУ КОРОВКУ OVOMALTINE ЗА 1.20 ЗОЛ.

ОВОМАЛТИНА ЗМІЦНЮЄ ОРГАНІЗМ І НЕРВИ.

Жидівсько-арабське напруження в Єрусалимі.

ЛОНДОН, 13. 10. ПАТ. „Таймс“ довідується з Єрусалиму про знервування, яке паує серед жидів у зв'язку з заповідженою на сьогодні демонстрацією і генеральним страйком, який проголосили араби, що покликати арабських селян з околиць до Єрусалиму і зміцнили демонстрантів. Вправді англійська

влада, міська й адміністраційна звернулася до арабських селян з покликом, щоби не приходили сьогодні до міста, однак не певне, чи араби послухають. Влада зробила приготування, що має на меті не допустити демонстрантів до жидівської ділянки.

На радянсько-манджурській гранці.

ЛОНДОН, 13. 10. ПАТ. Вістки, одержані з Харбіна, свідчать про дуже напружену ситуацію на манджурсько-радянській гранці. Подорожні трансибірської залізниці оповідають, що радянські війська спрямовано

масово на Далекий Схід. Щоб 45 минут приходять потяги з військами. З другої сторони віська республіки Манджук концентруються в околицях Гайляжу.

Французькі фортифікації вдержать.

БЕРЛІН, 13. 10. ПАТ. Париський „Журналь“ оголосив розмову свого співробітника з одною високо поставленою французькою особистістю з військових кол. Інформатор часопису стверджує, що французькі фортифікації на

гранці такі сильні, що вдержать навіть повітряні атаки. Можливості заатакування Франції Німеччиною дорогою крізь Швейцарію французькі військові кола не передбачують.

Італійські репресії проти Альбанії.

Париські часописи повідомляють, що італійсько-альбанський конфлікт усе ще незлікований. Італійський уряд зажадав від Альбанії, щоби наново відкрила італійську школу в Скутарі, яку вже повних 70 літ удержували там іусівці. Колиб альбанський уряд не згодився

отворити наново цю школу, Італія здержить виплату для Альбанії суми 10 міль. лір, від Альбанія дістає шороку на основі порозуміння з 1931 р. про альбанську позичку. Італія виплачує цю позичку безпроцентово.

За напад на пошту у Трускавці.

Четвертий день розправи.

Самбір, 12. жовтня 1933.

Нинішня розправа почалася від переслухування дальших свідків. Покликали їх 13. На сазі родили обов'язки і батько Лабіки, батько Лоцуняка та сестра Ізюкова.

Св. Станіслав Ганас, л. 27, електромонтер, гр.-кат. з Борислава, на допитах прокуратора візнає заприсяженим. Буз 8. жовтня 1931 р. ок. п'ятої години вечором у Трускавці на Обізловій вулиці коло пошти. Нараз почу, що хтось почав стріляти. Зараз після того яклетіло шістьох людей з пошт. будинку і почали відкати. Одне передтим вибіг якийсь майор, досить високий, з пішесеними вгору руками. Всі учасники нападу були убрані в якіс пупи. Один був, здається, в чорній блузці. Всі мали в руках револьвери. Свідок скрився за ріг віллі „Погона“. Стояв в одному моменті так близько одного учасника, що навіть завважив у нього за вухом банану. Нікого з обвинувачених не пізнає.

Предс.: Чому вони стріляли?

Св.: Один прохожий щось кричав і вони стріляли до нього.

Суддя Хшонш.: Чи майор, про якого ви згадали, мав мундур?

Св.: Всі кричали, що це майор, а я не бачив, як він був убраний.

Св. Теодор Маністерський, л. 33, гр.-кат., шофер в Тустанович, візнає без присяги. Іхав у критичному часі зятим Стебницькою вулицею і завважив кількох мушниц, як бігли в напрямі пошти. Один, що йшов ззаду, стріляв у гору. Обв. Ізюка — знайомий свідок, але чи він йшов у групі учасників нападу, св. не пригадує собі.

Предс.: У свідстві ви візнали, що той ззаду стріляв до вас, чому?

Св.: Я так говорив опісля шоферам, своїм товаришам, аби відвернути від себе підозріння, що я маю якийнебудь контакт з учасниками нападу.

Нікого з обвинувачених свідок не пізнає. Обв. Ізюка приймає, що бігли Стебницькою вулицею, але не може пригадати собі, чи бачив там свідка.

Суддя Хшонш.: Як виганяли той стріл в гору?

Св.: Він пізнає руку в гору і з того я вношу, що стріл був в гору.

Прок. звертає увагу свідкові, що він у свідстві зложив фальшиві зізнання, тому, що назвав, що стріл був спрямований в нього. Через те см. нараджується на карні заходження.

Обор. Гуркевич: Ви кажете, що учасники нападу поправляли собі черевники біля нас; коли на було: перед, чи після нападу?

Св.: Здається, ще до нападу.

Обор. Рабік: Пане Петріа, чи ви пригадуєте цей момент поправляння черевників?

Обв. Петріа: Так, пригадує собі і я потім говорив про цей інцидент з Гнатом, який візнає, що тому склався нібито поправляти черевник, бо свідок був йому знайомий і він боявся деконспірації. Свідок мав, що Гнатом знав.

Св. Якіс Бір, л. 33, з Дрогобича, візнає на допитах прокуратора заприсяженим. Іншо критичного моменту вулицею „Женка“ і там почула стріляти, а зараз потім побачила чотирьох мушниц, як сккали через замищену браму. За ними вибіг якийсь фіртовий гром, поліційні. Свідок побіг також. Було це між п'ятою і шостою годинами вечором. Св. у свідстві описав докладно, як виглядала та, що біг останній.

Обв. Лоцуняк заявляє, що це він був останній. Свідок не пізнає його, питається Лоцуняка, чи він бачив свідка, що викликає на свій сміх.

Св. Михайло Дудак, л. 26, гр.-кат., зі Львова, тодішній портіер. У часі нападу був портіером в тодішній „Брістоль“. Буз тоді на першому поверсі. На ті стріла вішов на партер і застав у передсілку пошту йшину з револьвером в руках, зараз біля дверей. Буз ві

НЕМА
КРАЩИХ
над
ПАПЕРЦІ
І ТУТКИ
„ВАЛИНА“

у яким убранні. Св. настрашилася, втік знову на перший поверх і з балькону закричала, як п'яток або шістьох учасників нападу вже втікало. В нім з обвинувачених не пізнає того, якого настрашилася, бачив, як Мельничок був ранений; чи Мельничок кричав що до учасників нападу, не пригадує собі.

Св. Ольга Радольська, зам. Захет, л. 25, з Трускавця, римо-кат., візнає без присяги. Була помічницею лікаря, що мешкав у віллі "Вікторія". Свідка критичного моменту на бальконі. Балькон виходить на фронт. Бачила 6 учасників нападу, як входили на почту. Один був вільно гарний і пристяганий, у рожевій сорочці. Тому збігла по сходах на долину, щоб йому ближче приглянутися. На коридорі побачила урядовця Кайка, як утік на подвір'я. Заветься, той самий учасник, який свідком дуже подобався, тепер був уже в чорних окулярах, нахоловся теж у коридорі і стріляв у напрямі між свідком і Кайком. Свідок перестрашена вибігла знову на гору і бачила з балькону, як учасники втікали з подвір'я Біласів. Не може пізнати в нім з обвинувачених того, який їй подобався, бо лиця свідок добре не бачив. (Тут слід зазначити, що з обвинувачених найпристягніший із них).

Із цих рішуче заявляє, що він не стріляв, а рожеву сорочку і пупки мав також Василь Білас.

Обор. Рабій: Чи свідок бачив цілий коридор?

Св.: Ні, тільки частину перед собою.

Обор. Рабій: Коли той мушкетер стріляв, то де поділася куля з того стрілу? Бо ніде її не знайшли.

Св.: Не знаю.

Св. Стефанія Бортнікова, л. 23, жінка шофера у Трускавці, римо-кат., візнає без присяги. Працювала то-

дів був у якому убранні, а на основі зізнань свідка, т.б. що виходив, був у чорному убранні.

Обор. Рабій зажадав від свідка, щоб сказав, котре зізнання правдиве.

Св.: Я все зізналася згідно з моїми об'єктивними переконаннями і хотіла говорити правду.

Св. Зигмунт Борек, л. 21, робітник, римо-кат., з Трускавця, візнає без присяги. Стояв біля своєї хати на Стебницькій вул. Бачив, як учасники нападу, що скакали через фіртку подвір'я Біласів, утікали в поле. Було їх п'яток. Один, як перескакував паркан, упав, але зразу встала і побіг далі. Коло вулиці Тереса один віддався і побіг у протилежному напрямі. Свідок пустився в погоню разом з постерунковими і всі вони бачили, як утікаючи вийшли в ліс. Не пізнає з підсудних нікого.

На запит обор. Петра Біланського свідок ще раз потверджує, що постерункові бігли за учасниками, але коли ці увійшли в ліс, два постерункові з грим. сторожем Крулем, ханлину постояли на місці, а потім вернулись. Ця поведінка поліції підлягає всім запереченням і неправдоподібності, але свідок не обстоює при своїх зізнаннях.

Св. Теодор Хомяк, л. 20, з Трускавця, робітник, гр.-кат. Носив з поля сіно. Дорогою бігло 5-ох людей у напрямі ліса "Помірки". Йшли гусачком. Більше нікого не бачив. Описав бігло 2 постерункових і грим. сторожа з юрба людей. Свідок прилучився до юрби. Постерункові вернулись, як утікаючи втікали в ліс. При локальній візі свідок показав дорогу, якою втікали учасники нападу.

Св. Катерина Костище, л. 48, з Оролова, господиня, візнає без присяги. У свідка критичного часу піло двоє молодих людей молоди, за які їй заплатили. З обвинувачених нікого не пізнає.

Св. Федір Білас, л. 28, різник, гр.-кат., зам. у Трускавці, візнає без присяги. Сам не бачив, чи хто перескакував через його фіртку, але говорив йому описав люди, що так було.

Св. Дмитро Кошуба, л. 44, мгр. фармацевт, гр.-кат., зам. у Дрогобичі, візнає по польськи. Був критичного моменту з дитиною на своєму городі біля віллі "Орел". Від почути бігло кількох хлопців, з яких один крикнув

Найдешевше джерело токайських вин
Мадарська Винарня, Костельна 8.

"Стріляти в гору". Св. настрашилася і втік до хати. Після того роздався один стріл.

Св. Шимон Шафрін, л. 32, робітник, зам. в Трускавці. Спершу візнає свідок без присяги, а коли його зізнання дуже відбігли від свідань зізнань щодо кількості осіб, які стріляли, прокуратор зажадав заперечення свідка. По запереченні свідок візнає, що критичного моменту стояв з Біром на вулиці коло свого дому, що знаходиться біля городу Біласів. Почув кілька револьверних стрілів і зробив тоді увагу до Біра, що хтось бється. Описав через фіртку Біласів перескакувало чотирьох молодих людей; чи котрий з них стріляв, не пам'ятає. (У свідстві візнає, що стріляло двоє). Не пам'ятає, чи хто стріляв до шофера (в свідстві візнає теж, що один стріляв).

Прок.: Чи в свідстві ви сказали правду, чи неправду?

Св.: Я хотів сказати правду, але в часі свідства був незліком страти жінки дуже нервовий і можливо, що щось поплутав.

Св. Микола Кисилічка, господар з Трускавця, гр.-кат. Після критичного моменту в полі корони і бачив одного хлопця, як утікав роєм. Мав у руках два револьвери, а на очах окуляри. За ним біг поліцейський Круль.

Тут обор. Лоцуняк заявляє, що зізнання свідка виходило би, що це був він, бо він відлучився і йшов якийсь час сам, але рішуче перече, що мав окуляри і два револьвери.

Зізнання св. Михайла Павлюка, з огляду на його неприсутність, відчитали за згодою сторін.

ВІДЧИТУВАННЯ АКТІВ.

Дальше відчитували деякі акти, а саме: домашній свідчий уряд у Дрогобичі до прокуратора в Сьмборі.

ХТО ХОЧЕ БУТИ ЗДОРОВИЙ і свіжо вигладити, нехай не один раз або двічі в тижді перед сніданням склянку натуральної гіркої води FRANCISZKA-JOZEFA. Пор. всі лікарі.

справоздання інспектора Гурки до дирекції почт і телеграфів про напад, протокол локальної візи з 9. серпня 1931, дальше поліцейні доповідки у справі переслідування підсудних, а саме Лабіки, Петрова, Ільковича і Лоцуняка, де говориться, що всі обвинувачені прилучилися до чину та описали сам хід нападу.

В 3-ій годині перервано розправу до завтрашнього дня. Лишилися до переслідування ще всього чотирьох свідків. Після того оборона поставила свої вимоги.

При кінці годиться зазначити, що до кінця від другого дня розправи на суд постійно присутній і характері обератора представник з'явився з'явився до другого дня розправи.

**ЛЯМПА
ТУНГСРАМ**
ушляхотнить
ТВОЄ РАДІО.

Величезний страйк в Америкі.

ВАШИНГТОН, 13. 10. ПАТ. Число страйкарів дійшло до чверть мільйона осіб, з того 70,000 в шовківництві, 40,000 вуглекопів, 30,000 робітників бавовняного й одяжного промислу. В Каліфорнії не зібрано досі бавовни вартості 50 мільйонів доларів. Страйкарі викликали в багатьох місцях заворушення. Генерал Джонсон відложив до 1. грудня річницю, коли всі діялки промислу мають підпорядкуватися приписам кодексу праці.

Довкола б. цесареві.

ПАРИЖ, 13. 10. ПАТ. Французька преса приносить вістку про гарячкову дипломатичну акцію у Відні, Будапешті і Римі, що має на меті привернути австро-угор. престіж архид. Оттонові Габсбургів. Зазначає притім у зв'язку з побуттям б. цесареві Зити в Римі, що Отто Габсбург має незабаром оженитися з наймолодшою донькою італійського короля Марією.

ВІДЕНЬ, 13. 10. ПАТ. Мадарські часописи повідомляють з Риму, що група австрійських аристократів, яка приїхала в паломництво до Риму, зложила чолобитну б. цесареві Зиті. — В тій справі "Н. Вр. Таблят" одержав з австрійських легітимістичних код тим інформації: Зита перебувала у свого недужого брата кн. Сикста в Піянове біля Вірреджо. Австрійські аристократи, що перебували в тім часі в Римі, висловили бажання зложити чолобитну б. цесареві. Ніяких політичних висновків з того не можна робити. Особливо плани женатки Оттона є вимудкою і габсбурська родина не вважає його актуальним.

"Вр. Нойесте Нахріхтен" довідується з берлінських джерел, немачь італійський король відкинув пропозицію видати свою доньку за Оттона і що приїзд Зити до Риму має на меті намовити його до відступлення від відмовного становища.

Природне богослужбне вино

Мадарська Винарня, Костельна 8.

З Німеччиною чи без неї.

ЖЕНЕВА, 13. 10. ПАТ. Зачувати, що між делегатами Англії і За. Держав є ріжниця поглядів щодо дальшого поступування. Мін. Саймон натискає, щоб видалити готовий текст і перефразувати його хочби без згоди Німеччини, тимчасом Норман Девіс волів би узгодити його з Німеччиною, бо закінчення розбройної конвенції з участю Німеччини уважав би успішним. В німецьких колах панує почуття відокремлення і франко-англо-американське порозуміння являється немачь ультиматом для Німеччини, щоб приступила до закладів укартованої конвенції.

По широкому світі.

— Чехослованська влада переводить масові реалії й арештування серед гітлерівців і комуністів на Моравії.

— На раді французького кабінету мін. Бонкур виголосив експозе, в якому ствердив згідно становище Франції, Англії й За. Держав супроти німецьких домагань у справі зброєння.

— У Відні підписано польсько-австрійську торговельну угоду.

— Німецький державний трибунал затвердив смертний присуд, виданий судом присяжних у Десау на трьох комуністів, обвинувачених у збиранні члена гітлерівської штурмівки.

— В справі шпигунства в користь Німеччини арештовано у Франції 8 осіб.

— Румунський міністр Тігулеску, переїжджаючи крізь Білгород до Софії, заявив, що його подорож має куртуазійний характер та що нема бесіди про інфляцію пакті.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ.

Найліпші токайські вина
Мадарська Винарня, Костельна 8.

мі у віллі "Заїч", яка є при тій самій вулиці, що почта. З балькону заважала кількох людей, що входили на почту. Один крикнув до свідка: "Шенський Боже", на що свідок відповів: "Дзенкуен". По якісь часі вже втікали з почту, а один стріляв. Нікого з обвинувачених не пізнає. Той, що стріляв, зростом був подібний до Лабіки.

Св. Степан Фаризей, л. 32, гр.-кат., робітник з Трускавця. Свідок був критичного попелудня на полі, що прилягало до ліса "Помірки". Косив овес. Запам'ятав чотирьох хлопців, як йшли дорогою до Трускавця, а потім ті самі люди втікали в ліс. Надбиг командант поліції і питався, чи хто не втікав у ліс. Один з утікаючих ніс лещу. Бачив їх тільки ззаду, тому не знає, чи мали окуляри і револьвери. Від команданта довідався, що це були учасники нападу на почту у Трускавці. Свідчий суддя Скужинський переводив зі свідком двомалями візію, в часі якої св. показав дорогу, куди втікали учасники нападу.

Св. Яніна Ганікіна, л. 18, прив. урядовиця, римо-кат., візнає без присяги. Свідок мешкала у критичному часі у віллі "Орел" при Стебницькій вулиці. Бачила, як 5 учасників нападу втікали у напрямі поля. Один відла-

КОПЕРНИКА 15 А
ФІЛІЯ ПЕРФУМЕРІ С. ФЕДЕРА.

тився і побіг в іншій напрямі. Перестрашилася, бо один стріляв у сторону шофера, який стояв близько з авто. Один з утікаючих, високий, спрямував також револьвер до свідка, але не стріляв. При конфронтації зі свідком Манастирським останній твердить, що свідок Яніна Ганікіна стояла відвернена і тому не могла бачити, в якому напрямі був вимираний стріл.

По підготовці перерва в год. 12-й почали дальше переслідувати свідків.

Св. Матильда Янечка, літ 30, римо-кат., почт. урядовиця, на домагання оборони заперисжена. У критичному часі урядувала в телефонічній бюрі. З візні бачила, що спершу увійшло до почтового уряду двоє молодих людей, а описав трьох, які мали чорні окуляри. До бюра влетів урядовець Гриневич і крикнув, що є напад на почту. Потім свідок вибігла на фронт почти і бачила, як вибігло п'яток учасників нападу з входивих дверей, а останній стріляв у напрямі почти, при чому куля застрягла в футурній двері. Крім цього бачила, як якийсь прохожий ранений падав на землю. Утікаючих було шістьох. Останній стріляв спершу в напрямі почти, а описав в протилежний напрям. Після другого стрілу зазначив прохожий падає.

Тут слід підчеркнути, що в часі свідства проти Криська, Коблянички, Сенишина і Коссака за цей напад свідок при конфронтації пізнавав всіх, крім Коссака, як тих, що брали участь у нападі, а з них Крисько мав даби вистріляти. Зате у свідстві проти обвинувачених кінційної розпрати при конфронтації з Ільковим, св. показала на нього, що це він стріляв. Сьогодні Ільків являється їй за високий, тому не може рішуче звинувачити на нього, як того, що стріляв. Обвинувачених Лабіки і Петрова свідок не пізнає, а щодо Лоцуняка, то не може відповісти сказати. Лоцуняк заявляє, що впродовж виступу свідка він знаходився, немачь стояв: до того

Гальо! Гальо!

Врешті і в нас відкрито **СПОРТОВО-РОЗРИВКОВИЙ САЛОН** отриманий з багатьма несподіванками. Відкриття в суботу 14. ц. м. в львівській **ГОТЕЛЮ ІМПЕРІАЛЬ**, Львів, ул. 3. Мая 1-3.

Про всі пляни ОУН. у Сокальщині поліція знала!

Черговий процес ОУН у Львові: 4 засуди від 2 і пів до 8 літ в'язниці.

Події на сокальському терені, які наблизили частину свого співбачу в недавньому нагороду суду у Сокалі, були тем предметом судової розправи, що велася у двох останніх днях перед судом присяжних у Львові.

Обвинувачених було 6 молодих українців з Сокальщини: 1) Василь Макар, з с. Потуриці, літ 30, рілник; 2) Володимир Макар, з Потуриці, літ 24, студент; 3) Павло Рак, з Тартакова, літ 34, рілник; 4) Андрій Глушко, з Тартакова, літ 24, рілник; 5) Василь Масинин, з Копитова, літ 24, кравець; 6) Гриць Бабський, з Потуриці, літ 21, торгова помічник.

Прокуратор — Йосиф Кун. Трибунал — суддя Тертиль (предсідник) і судді Ягодзінський та Млинарський. Оборонці — д-р Вол. Старосольський і д-р Ст. Шухевич.

Акт обвинувачення закидав усім названим шости підсудним приналежність до ОУН (головна зброя) та всім (крім Володимира Макара) кооперативу недержавної літератури (летючок) ОУН. На вступі акту обвинувачення казалось про „Повітовий Провід“ у Сокалі як одну з організаційних одиниць ОУН. На Василя Макара акт оба. вказував як на головного організатора акції ОУН на терені Сокальщини, а на його брата Володимира як на інспіратора. У поліційних зізнаннях усі — крім Вол. Макара й Масинина — призналися до участі в ОУН, Василь

Макар признався, що був районним командантом та що мав своїм головним завданням кооперувати недержавну бібулу. Павло Рак обтяжнив сильно Василя Макара, як того, що звербував його до ОУН і давав йому до кооперативу бібулу. Признався також, що в ніч з 1. на 2. травня 1932 розкидав з доручення Макара летючки — при звуках церковних дзвонів! Андрій Глушко признався до того самого, а Гриць Бабський признався, що з доручення Макара дав Ракові „Сурму“ та відібрав від нього 5 зол. для ОУН. У судовому слідстві всі ті 4 підсудні, які до всього признавалися, свої поліц. зізнання відкликали.

На розправі також ніхто з обвинувачених не признався до вини. Василь Макар покликався лише на якогось незнайомого, який дав йому до роздачі „Сурму“.

Поліційні свідки зізнавали про діяльність ОУН на терені Сокальщини, при чому ствердили, що на основі „конфіденціальних відомостей“ сокальська поліція знала про всі пляновані виступи ОУН на терені Сокальщини.

ПРИСУД:

Василь Макар — 8 літ в'язниці. Павло Рак — 7 літ в'язниці. Гриць Бабський — 5 літ в'язниці. Андрій Глушко — 2 і пів року в'язниці. Рак і Василь Масинин — увільнені.

Ювілей найбільшої німецької фабрики білизни

1858—1933.

BERLINER WÄSCHEFABRIK AKT.-GES.
vorm. GEBR. RITTER

Сорочки

Ковнірці

ТЕЛЕФОН:

WEDDING, 06, 4221.

АДРЕСА ДЛЯ ТЕЛЕГРАМ:

KLEEBLATTWÄSCHE

BERLIN N. 65.

GERICHTSTRASSE 27.

Ще про 112.000 золотих

або: Пояснення до „спростування“ О. Охрим.

У числі 267 „Діла“ появилася спростування п. Олександра Охрима на статті „112.000 золотих“, в якій він займається вести оборону свої особі широким зображенням таких справ чи фактів, які не мають нічого спільного з банкрутством Спілки Українських Агрономів та несподіванкою в відношенні до того зображуючи цілу справу так, щоб лишилося у читача враження, що п. Олександр Охрим справді був в інших особах. Тому, що в цьому „спростуванні“ О. Охрим вказує на деякі речі і має, дозволяючи собі висловити ті місця цього оригінального „спростування“ на основі документів.

1) Розповідаючи про повстання Спілки і зчислюючи, що був її ініціатором саме О. Охрим, що я був тоді у Васильї Раді Спілки і що він тоді до Спілки не належав (до 1927 року) та що... „таким чином я (О. Охрим) за два перші роки існування Спілки Укр. Агрономів у ніякому разі не носив і не мав понести відповідальності“. Отже в цього приводу О. Охрим не мує думати журитися, бо господарка тих років у Спілці аніжана у реалізацію відповідальності з реалізації переведеної тодішнім інспектором РСУК, а тепер директором тієї установи М. Капустов в липні 1. 2. 1. 2. березня 1927, де про стан Спілки зазначається досвідно:

„Висхід діяльності кооператива. Моральний висхід діяльності кооператива є очевидний, що доказом є протекція довіри поближніх осіб з краю до кооператива, як на це вказує перевірка під час реалізації поросення. Матеріальний висхід є мінімальний, так як і терти в початках діяльності кооператива були ще не поширені. Вона за тим початку збільшення к-ти за соціальною дією рік вказує мінімальну вартість 1.12.000 зол., а чим плати 87000 зол. При тім відноситься до кооператива осіб з України і Н. Раді.

які влітний час свій від постійного заняття віддають банкрутству на услуги кооператива“.

Підтверджую висказ О. Охрима, що тоді інж. М. Творило був у дирекції Спілки, а я був членом Н. Раді.

2) При цьому стверджує, що вибраний до Н. Ради Спілки липня 29. 7. 1925. інж. Юліан Павличковський вибору не приймає, бо в засаді протиставляв торговельному характерові Спілки, а зосереджує рішуче радку, що Спілка має бути установою і культурно-освітньою установою (популярні видавництва і курси), а цього не хотіли признавати інші члени Спілки. Колиж далі його вважали членом Н. Ради, ніщо він на мої руки липня 8. 12. 1925. реалізацію з цього становища і ніколи у працях Н. Ради Спілки участі не брав. Тому висловлення О. Охримом його прівання в „спростуванні“, нібито він мав якийсь зв'язок з провідом Спілки, має на меті не навести читача на правильний погляд, а відвернути його увагу будьто би непричасний при нічому у веденні Спілки інж. Ю. Павличковський був у великій мірі відповідальний за Н. діла.

3) Далі стверджує О. Охрим, що господарка якоїсь установи є „у прямих і безпосередніх залежностях від господарки попередніх років“, чим хоче виправдати кінець Спілки. Наведена опінія РСУК про перші роки праці Спілки є прямим і безпосереднім запереченням твердження О. Охрима, бо вказано перші роки праці Спілки найшли признаки через найвищу кооп. установу РСУК.

4) З черги представляє О. Охрим свої подати, як голови Н. Ради Спілки від 11. 5. 1929 р., що „Н. Рада під моїм провідом старалася свій законний і громадський обов'язок виконати в якнайбільшій мірі...“ „саме в зарплаті зараз по укомплектуванні Н. Ради контролю діяльності і цілої господарки. На жаль, цієї роботи Н. Рада під моїм провідом не вдалося зважити платити

перевести, бо дотепер майже на нулі в кооперативі нагодності...“. Не сумніваюся, що Н. Рада Спілки хотіла совісно сповнити свій обов'язок. Але не мусить О. Охрим кидати боком на своїх попередників і на себе самого, бо мує бути тому, бо неправдою є будто би у Спілці діяльність в 1927, де наметено „підняти реалізацію реалізації реалізації“ в липні 31. 12. 1925. білино...“ „заспокоєння білино відповідно діловим кінцем кооператива та вказує...“ „надійшов чистого списку на 123.98 зол.“ „Отже був і кооператив, і було воно добре, і був білино та до тепер в час і добре зложеной. А за контролю і наглядом замінив О. Охрим, коли його виберуть головою Н. Ради, бо як би

КОПЕРНИКА 15А

ФІЛІЯ ПЕРФУМЕРІ С. ФЕДЕРА.

ручила Н. Рада скорше. Вже 10. 11. 1929. коли через уклад фірми „Терра“ Спілка могла потерпіти страту, Н. Рада Спілки за підписами моїми і М. Хривовою звернулася до РСУК, якого була членом, а зазначили негатию провести реалізацію у Спілці... „бо на основі негатию управління кооператива не може (Н. Рада) мати повноважень уповноваженої фірми може принести і які втрати для Спілки, просить очам за негатию зарплати реалізації для перевірки фактичного матеріального стану С. У. А.“ Отже Н. Рада ствердила сама брані в діловості управи і звернулася сама до РСУК. Але чало цього: Н. Рада хотіла до відома установлення в її боку „комісара“ для перевірки праці управи в особі — не кого іншого — саме О. Охрима, як у цьому писемі виразно пишеться... „Рішучо Н. Рада рішила, щоб всі справи, які підлягають під компетенцію управи на час до виснаження матеріального стану С. У. А. відіти з постановою кооп. закону виконати і контролювати делегат Н. Ради інж. Ол. Охрим“. На цьому до РСУК датована 10. 11. 1929. отже О. Охрим має чому добре перевіряти діловість управи, що як і вказано до Н. Ради, а не треба було чекати аж на те, щоб О. Охрима вибрано головою Н. Ради, а він тоді „зарплати“ контролю. Н. Рада зробила, що треба і повинна була

НЕ ЗАБУДЬТЕ

у розмові з Вашим сусідом, знайомим або співробітником запитати: чи вирізняє переплату? Чи приєднав хоч одного переплатника?

РСУК, а до того передала контролю О. Охримові. Він він каже, що тоді ця контрола була ала, то каті на претелії передовсім до себе.

5) Зараз по цім, бо вже з початком 1929 р. з ірмі уряду голови Н. Ради Спілки, а то тому, бо мав об'язки деінде та тому, бо заступав погляд, що Спілку треба зліквідувати, передаючи її агенди Центросоюзом, і проти того стояли керівники Спілки і частини агрономів разом з О. Охримом. У тім часі (5. 11. 1929) у відношенні РСУК з реалізації Спілки стверджує реалізатор В. Дукевич так: „зобов'язання свої виконує кооператив дотепер точно в речиннях платностей. Векселя кооперативу не було до того часу в протесті відомого Кооператива має опінію соціальної фірми, головною зок того, що зобов'язання покриває в час...“ Такий стан Спілки був тоді, а в реалізацію, далі до Спілки не змінявся. Але Спілка далеко не пішла по шляху, що і скорше пропонував, а до якого провідники Спілки здумалися пізніше. І коли О. Охрим пише: „Н. Рада рі

НИНІ даром

цінні та милі НЕСПОДІВАНКИ дістане КОЖНИЙ, хто купує у перфумерії

С. ФЕДЕР

Львів, СИКСТУСЬКА 7.

або у філії

КОПЕРНИКА 15 а.

шилася ще тоді на ліквідацію Спілки, щоб не втратити заміщення у нашій кооперативі та... щоб не дозволити до банкрутства Спілки“, то це мова про 1930 рік, але не зробили вони цього в 1929 році. Притому, як вборах 11. VII. 1929. де вибрано головою Н. Ради О. Охрима видала нова Н. Рада і Управу за підписом тієї О. Охрима „Об'явлення ч. 1“, де кається, що... „уважати на Заг. Зборах дотепершньої торговельної діяльності зширити...“ „ухвалено одностайно віднести уклад на 10 зол. з десятикратною порукою...“ хто до цього часу (30 вересня 1929) зважить (знові агрономів) мучитися своє нестримне чи непокидане відношення до Спілки

— Після арештування обвинувиків листаря
Після виконання нападу Маліш і його жінка
вибралися до Катовиць. По дорозі Малишова
викинула револьвер, яким Маліш убив листаря
Пшебінду та Зіскіндія. В Катовицях за день
майже не виходили на вулицю, бо боялися по-
ліції. Малишова купила тут собі новий плащ
і ще дещо, чоловік купив собі новий револьвер.
Малишова хотіла про все забути, тому зовсім
не читала газет. Не могла спати, тому ночі
проводила з чоловіком по кабарегах. їздили на
забави до Сосніця та Королівської Гуті. З ни-
ми їздила Ол. Ярноківна, танцюристка. Опісля
Малишова підробила собі легітимізацію членниці
Союзу кабарекових артистів у Варшаві та ви-
їхала до Закопаного. До неї вибрався Маліш
із 15 тис. зол. та його арештували перед візла-
дом. Як його переслухували, проковтав віз-
ладо 10 таблеток вероналю, які йому випику-
вали. Малишову арештували в пансіонаті в Раб-
ці. Господиня пансіонату побачила в часопа-
сах фотографію Малишової та повідомила по-
ліцію. Малишова при арештуванні зімкнулася
пачинію. Каже, що це вона піддала плян напа-
ду, бо жили в нужді, чоловік не міг найти пра-
ці. Вона, дочка єм. хоружого, хоч має 4 виді-
лові класи та торгівельний курс, була теж без
посади. Каже, що волить смерть ніж тюрму, а
як чоловіка покарають смертю, вона не хоче
жити. Суд зарадив ствердити умовий стан Ма-
ліша. Розпирала перед маглим судом починає
на другий тяждень в четвер

— Почтовий уряд у Калуші звів цілоденну і цілоночну телеграфічну й телефонічну службу замість дотеперішньої денної служби.

— Присуд у Тарнові. У масовому селянському процесі з приводу подія у Козолжі застав у Тарнові присуд, яким засуджено кільканадцять обвинувачених на кари в'язниці від 6 до 10 місяців.

— Львівська хроніка. Торговельного агента В. Штайнауриля арештовано за спроневерення товарів і грошей на суму 150 доларів. — На вул. Зиблікевича кинулася в самогубному намірі 22-літня Марія Сохаська під трамвай, однак тільки трохи покалічилася, бо моторовий здержав завчасу віз.

— Краєва хроніка. У державній лісі Розтока коло Пасічної пов. Станіславів згорів 5 гектарів зрубу і багато матеріалу будівельного та опалового. — В Романівці пов. Тернопіль напали на 19-літнього Ярослава Люка, що ніс з Теремовлі мішок закупленого тююну, якісь люди і відобрали йому весь товар.

— Епілог залізничної катастрофи. В жовтні м. р. наїхав на станції Татарів особовий потяг, що вийшов з Ворохти, на товарний потяг, що прибув з Делятина. Наслідком зіткнення 25 осіб тяжко або легко поотклалися, а також розбилося багато вагонів. В Станіславові відбулася перед кількома днями в тій справі судова розправа проти дижурного урядовця з Татарова Тумідаєвича, машиніста особового потягу Лободця і зворотничого Нагнибди. Перших двох обвинувачених увільнено, зате Нагнибду засуджено на 6 місяців в'язниці з припиненням виконання кари на 3 роки.

— Медведі на дорогах. Громадський стражник в Ясені пов. Калуш, Ілько Смик, вертаючи зі служби, зустрівся в лісі Шлемч з медведцем з молодими, яка й кинулася на нього. Смик скоротився на дерево і просидів там три години. Це вже другий випадок зустрічі з медведем, бо тому два тижні 14-літня Параска Кос, сходючи з гори, надибалася молодого медведя, що її сильно потурбував.

— Бомба в редакції. В доміщі сїоністичного щоденника „Наш Пшемеланд“ у Варшаві явилася двоє людей, просячи за дозвіл покористуватися телефоном. Коли стали коло апарату, один із них залишив у куті малу валізу, після чого оба швидко відійшли. Звичайні

члени видавництва повідомили про це поліцію, яка ствердивши у валізі якийсь предмет, спровадила на місце піротехніка. Коли той отворив валізу, настав вибух, який не зранив нікого і не зробив більшої шкоди. Показалося, що бомба була наповнена слабим вибуховим матеріалом.

— З Варшави до Гавру під вагоном. Французська поліція в Гаврі арештувала 18-літнього Йосифа Куціньського, що відбув подорож з Варшави крізь Відень, Інсбрук і Париж до Гавру під вагоном. Куціньський приїхав тому п'ять років з Америки і тепер хотів туди вернутися. Не маючи грошей на дорогу, відбув порожньо до Гавру під вагоном. Арештували його в моменті, коли хотів дістатися потайки на американський корабель.

— Литовська артилерія. Часописи повідомляють з Олькенік: Перед кількома днями в часі вправ литовської артилерії в районі Оліти один гарматчик стріляв так невміло, що стрільня вдарило в литовську граничну станицю. Цілий будинок рознесло. Пригода обійшлася без жертв людям.

— Новий воєнний гідроплан посвятили в Англії. Може він забрати 19.000 кг. тягару, а має три мотори, кожен по 930 ГП., може збити 200 км. на годину. Крім трьох скорострільних має гідроплан скорострільну гармату, що на одну хвилину викидає сто гранат, кожна вагою по півтора фунта. Крім того апарат носить 1000 кг. бомб. Залога виносить п'ять людей. Хотуче побудувати цілу ескадру таких гідропланів, які стаціоналізували на Мальті.

— Золотий дзвін, вагою тисяча кількограмів, знайшли в Сантьяго ді Чіле при будові палати фінансів. Дзвін цей належав до якоїсь старої церкви, а вартість його в цьому, що стверджено, що має у собі одну четвертину тягару широго золота.

— Друкарський чортик перемінив у вчорашній передовиці „Ліло“ у 1-й шпальті 8-ім рядку слово „помітнішої“ ролі на „політичної“, у 41-ім рядку після слів „вернути владичкові його“ пропущено слово „влад“, у 11-й шпальті в останньому рядку повторене ще раз те саме речення. У відділі „Нові книжки й журнали“ ціна „Альбому малюнків“ Шевченка повинна бути 2.50 зол., а не 1 зол.

СПОРТ.

„Беркут“ і „Роксолана“ у Львові.

В суботу (14.) і в неділю (15. X.) матиме місце спортивна публіка нагоду оглядати найкращі дружини з паного м'яча У. О. С. у рішучих, кінцевих змаганнях, які відбудуться на площі Сокола-Батяна в год. 12.12. Дивитимуться мати дружини: „Беркут“ — Перемішля, „Роксолана“ — Рогатин та дві аматорські: „Трибуна“ і „Мета“.

„Трибуна“ виступить у такому складі: Каленський, Філіпович П., Іпат, Кузак, Філіпович І., Кошак, Сімак, Ярош, Сумик, Габачевський І., Малюк; резерв: Бубела, Габачевський П., Бредяк.

„Мета“: Назар, Рондик, Палух; Цюк ІІ, Рак ІІ, Слішко; Федун, Лотоцький П., Марутик, Поник, Лотоцький І.

„Беркут“ і „Роксолана“ приїждять у Львівський складат.

ЗМАГАННЯ УКРАЇНИ П. З ДНІПРОМ НЕ ВІДБУДУТЬСЯ.

Заявлені у нас вчора на неділю 15. X. змагання резерв України з дружиною „Дніпра“ у Зинківцях не відбудуться.

КОМУНІКАТ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНОГО СУБРЕФЕРАТУ СПОРТ. СОЮЗУ.

Пригадується, що в неділю, 15. п. м. в год. 9. рані відбудуться на площі Сокола-Батяна такі змагання: атлетизм мушкетерів, тризмаг жінок і мужеські легкоатлетичні змагання в 2. класі. На ці змагання, в яких беруть участь і замісцеві змагання, оголошено вже проби боротьби ось-такіх українських рекордів: ратичні мушкетери, куля жінок, скок тичкою. Отже змагання уповідуються дуже цікаво і треба сподіватися, що громадство численно на них явиться.

Нові книжки й журнали.

Нова, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Верецький, ч. 9. Зміст: о. С. Матковський: Пам'яті або культ Прес. Діни Богородиці в гр.-кат. Церкві; о. А. Петрушевич: Історія розвідки про авторитет, гра і привілей Митрополита в ерарії греко-руської Церкви від її початку аж до наших часів; о. д-р Лео Глинка: IV Універсальна конференція в Шиньку. Смітеник: Ми самі знаємо, що воно так є. о. д-р Г. Косталіна: Український переклад єврейського молитвослова. о. д-р Я. Дирков: Віста з наших установах.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Субота, 14. X. год. 7.30 веч. „III. пов. кімната ч. 17“.

Неділя, 15. X. год. 3.30 поп. „Викрадена наречена“ (Шинь найнижчі).

Неділя, 15. X. год. 7.30 веч. „III. пов. кімната ч. 17“.

Театр Ріжнородностей.
Субота, 14. X. год. 7.30 веч. „Готілка“.

Неділя, 15. X. год. 3.30 поп. „Неприятельська мушкетер“ (Шинь найнижчі).

Кіно.

АДРІЯ: „Геть із коханним“

АПОЛЬО: „Веселі караваняри“ (Власта Буріак).

АТЛАНТИК: „Наречена з Відня“ (оперетка Легара).

КАСНО: „Осміх шість“.

КОПЕРНИК: „Пісня над піснями“ (Марлена Дітріх).

КОЛІСЕЙ: „Ескадра смерті“ та ревія „Лобан хоч раз“.

МАРУСЕНЬКА: „Омеля Мозес“ (Шалона Аша).

МІРАЖ: „Ц. ж. листар Врбач“ (Власта Буріак).

МУЗАН: „Мата Гарі“ (Грета Гарбо, Рамон Новаро).

ПАЛАС: „12 кісел“ (Власта Буріак, Димша).

ПАН: „Проба кохання“ та ревія „Пасаж“.

ПАСАЖ: „Король зрени“ (Кен Мейнра).

СТИЛЕВ: „Дівка з країни бурей“ та ревія з Бельським і Букоємським.

ХИМЕРА: „І Кляж Везичність“ (із Лівією Гаррей).

УТІКА: „Лівіонка хоче розвестися“ та ревія.

Закордонне радіо.

Субота, 14. жовтня 1933.
Кенігсберг (217.1) 21.10 Весела вістка; Братислава (279.3) 16.00 Концерт; Брест

слав (325) Віденський вечір; Брно (342.1) 18.25 Пісні Сходу; Гельсінґфорс (368.1) 19.25 Співа; Білгород (429.7) 19.30 Пісненьки; Рим (441.2) 12.30, 20.45 Музика; Берлін (459.4) 20.00 „Крайскрай“ оп. Землінського; Відень (517.2) 11.30, 12.00, 23.00 Циг. музика; Харків (937.5) 9.30 Кам. музика, 13.30 Муз. вок. авандія, 15.30 Нар. пісні в музич. 18.00 Концерт для села, 19.00 Легка музика з „Береяно“.

Неділя, 15. жовтня 1933.

Братислава (279.3) 17.55 Театр Снобод, 19.40 Концерт; Брно (342.1) 12.15 Легка музика; Штутгарт (360.6) 20.00 „Година-де-скиталець“ оп. Вагнера; Гельсінґфорс (368.1) 17.05 Співа, 18.35 „Пісня дала“ оп. Чайковського; Берлін (419) 20.05 „Дер Амтман фон Майнбург“ оп. Снага; Рим (441.2) 17.15 Вок. інстр. концерт, 20.45 Фортелія, 21.00 Дуети з оп. „Мінон“; Прага (488.6) 11.00 Муз. поранок; Відень (517.2) 12.30 Концерт, 19.50 Пісні; Харків (937.5) 9.00, 15.00 Концерт, 19.00 Гумор, музика.

Львівське радіо.

Субота, 14. жовтня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авандія; 12.05, 12.35 Еспанська музика (грамофон); 12.30 Подзвонний денник і метеопророк. вістки; 15.30 Господарський комунікат; 15.40 Пісненьки Мих. Фогта (грамофон); 16.00 Аля для хорів, салонний оркестр; 16.45 Лекція фр. мови; 16.55 Солоїсти; 17.50 Вістки беруться дріки в гум. гуді; 18.00 Як поважають літаки; 18.20 Органовий ретігал, скрипка; 19.05 Всичина; 19.20 Грамофон; 19.25 „Грихондрік“ Вок. Пежінського; 19.45 Веч. денник; 20.00 Оркестр; 21.00 Почт. техн. скрипка; 21.20 Шопенівський концерт; 22.00 Спортивні вістки; 22.10, 23.05 З країни долларів (концерт американської легкої музики та пісень); (Йосиф Зубик, тенор).

Неділя, 15. жовтня 1933.

9.05 Рухалка; 9.20, 9.40, 10.45 Грамофон; 9.52 Хвилинка дом. господарств;

12.15 Авандія; 13.25 Муз. поранок; 13.40 Копаний м'яч; Польща — Чехословаччина; 14.10 Борімося з медалью при обкозженні з молоком і його перетворенні; 14.25 Рілля-бірка; 14.35 Для села й міста (грамофон); 15.00 Лісова скрипка; 15.20 Салонна музика; 15.00 Опов. Новиковського „Палати кор. Кінга“; 16.15 Аля для дітей; 16.30 Оп. арії; 16.45 „Кримські сонети“ Мішквича; 17.30 Шляська нар. музика й співа; 18.00 „Справжній герой“ веселе очовидання Кор. Макушинського; 18.40 Співа (Тромпчинська); 19.05 Всичина; 19.23 Про театр виставля для шк. молоді; 19.50 Легка музика, співа (Новіта, тенор); 20.50 Веч. денник; 21.00 Віда; 21.15 На веселій дів. каналі; 22.15, 22.16, 22.25 Спортивні вістки; 22.30 Танков. музика; 23.05 Вокальний концерт із грам. плат.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Банк Польський платив у п'ятицифру за долара 5.83 зол. Приватно 5.85—5.86. Золото: долари 8.99—9.03; франки фр. 36.70—37; дукати 83.60—83.80; рублі 46.30 46.70; корони 37.80—38.00. Срібло: корони 0.30; рублі 1.22; фальорени 0.70.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Транзакції. Продажа. Купно.

Бельгія 124.33, 124.64, 124.02; Голландія 359.70, 360.60, 358.80; Лондон 27.63, 27.77, 27.49; Париж 34.92 і п.м. 35.01, 34.84; Прага 26.49, 26.55, 26.43; Швайцарія 172.80, 173.23, 172.37; Італія 46.88, 47.11, 46.65; Берлін 212.50.

Анці.

Банк Польський 80.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 13. X.: пр. масло дес. зол. 3.10, молоко 17 сот. сметана 90 сот. яєць 3.50 до 4.— зол. за копу. Тенденція на масло і яєць удержана; на сметану і молоко слаба.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ФОРТЕП'ЯНИ, п'яніна надзвичайні, з ершорядних фабрик на різні ціни з гарнітю, прозв., мілка, Ганак. Писудського 21, перший поверх. 452 5-1

КРАВЧИНА Анна Юрчаківна перенесла на вул. Личаківську 84, 1. пов. через тижок. 457 1-3

ДО ВІНАЙМУ: Мешкання комфортабельне 3 покої і кухня. Геніна 24, відомість 1. поверх. 465 1-1

ШУКАЮ інструктора до переробки 6. класів гімназійного типу. Зголошення слати: Уряд Парохівський в Трехівцях п. Горозинця к. Густяна. 464 2-3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ПЕРШОРЯДНЕ ФРИЗІЕРСЬКЕ ЗАВЕДЕННЯ Андрій Кузик

Львів — ГРОДЗИЦЬКИХ Ч. 4. Окремий жіночий відділ. — Ціни кошту ретельні. 1-1

П'ЯНІНА

першорядні по виготовленню ціна; на догідних у мові Купно, продаж; міна у жваві інструментів. 433

НОВАЦКІ

Писудського 17. Тел. 35-21

Присилайте передплату!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ЛІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстів і 8 шпальт оголошень.

1 мк. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень зол. 0.15
1 „ одношпальтовий надіслано і некролог „ 0.40
1 „ „ в тексті і новинах „ 0.45
1 „ „ на першій сторінці „ 0.55

Дрібні оголошення від слова:
матрихольські по зол. 0.15
купно, продаж, зняття і т. д. „ 0.10
шукаючи праці „ 0.06
слова тожсам друком подвійно.

Остання сторінка 1/4 300—
1/2 200—
1/3 150—
1/4 100—
Текстові сторони 50 проц. дорожче.